

וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, עִם
כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן.

ב ר כ ת ה ח ו ד ש

בשבת שלפני ר"ח מכריזין המולד, הקהל עומד והחזן לוקח הס"ת בידיו ואומר:

מִי שֶׁעָשָׂה נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ, וְגֵאֵל אֹתָם מֵעֲבָדוֹת
לְחֵירוֹת, הוּא יְגַאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב, וַיִּקְבֵּץ נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע
כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן.
ראש חודש פלוני ביום פלוני

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, לִישׁוּעָה
וּלְנִחְמָה, וְנֹאמַר אָמֵן.

ה ז כ ר ת נ ש מ ו ת

מי שיש לו יום השנה של אחד מקרוביו אומר בשבת שלפני הזכרת נשמות. ובימים שא"א אב הרחמים
א"א גם הזכרת נשמות.

קבעו הזכרת נשמות בשבת דוקא, שהכל בביהכ"נ והחי יתן אל לבו (בהגר"א סי' רפ"ד ס"ק י"ז).

לנפטר

אֵל מְלֵא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בַּמְרוֹמִים,
הַמְצִיא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כָּנָפֵי
הַשְּׂכִינָה, בְּמַעֲלוֹת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים
כְּזֹהֵר הָרָקִיעַ מְזֻהָרִים, אֶת נַשְׁמַת
(פלונית בת פלוני) שֶׁהִלְכָה לְעוֹלָמָה,
בְּעִבּוֹר שְׁאֲנֵי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעַד
הַזְכָּרַת נַשְׁמָתָהּ, בְּגֵן עֶדֶן תִּהְיֶה

לנפטר

אֵל מְלֵא רַחֲמִים, שׁוֹכֵן בַּמְרוֹמִים,
הַמְצִיא מְנוּחָה נְכוֹנָה עַל כָּנָפֵי
הַשְּׂכִינָה, בְּמַעֲלוֹת קְדוּשִׁים
וּמְהוֹרִים כְּזֹהֵר הָרָקִיעַ מְזֻהָרִים,
אֶת נַשְׁמַת (פלוני בן פלוני) שֶׁהִלְךְ
לְעוֹלָמוֹ, בְּעִבּוֹר שְׁאֲנֵי נוֹדֵר צְדָקָה
בְּעַד הַזְכָּרַת נַשְׁמָתוֹ, בְּגֵן עֶדֶן תִּהְיֶה

מי שעשה. בסידורים מאוחרים (ורו"ה) החלו להוסיף לפני ברכת החודש את תפילת רב (ברכות ט"ז ב')
י"ה"ר מלפניך וכו' שתחדש עלינו וכו' אבל בכל ס"י עד למאוחרים שבהם (סידור מגיד צדק – שקלאו
תקמ"ח) ליתא. מקור ההוספה אינו ברור. ומצאנוה לראשונה בסידור קארלסרוא תקס"ה שמביא הרבה
תחינות מחודשות ואחריו בסידורי ראו"ה, ולדעת הגר"א פשיטא שדינה כדין בקשות שאין לאומרן בשבת,
ועי' ערה"ש תי"ז ט' שגם כ"כ. בקרוב. כ"ה בס"י נוסח אשכנז ובמקצת ס"י פולין שהעתיקו מהם, וכך
הכריע רש"י וכ"ה ברוב ס"י שאחריו. אבל בר"ע ור"א וברז"ה ליתא לתיבה זו וכדעת המנהגים (סוף
שבת) וכן נוסח רוב ס"י נוסח פולין. ר"ח פלוני ביום פלוני. כך הוא נוסח ההכרזה בכל ס"י עד למאוחרים
שבהם (כנ"ל). ורו"ה שינה לנוסח הנדפס היום בסידורים. יחדשהו. כ"ה הנוסח בכל ס"י וגם בכל סידורי
אשכנז הנפוצים בחו"ל כיום. הנוסח הארוך המקובל היום בא"י הוא ע"פ נוסח הספרדים.
הזכרת נשמות. עמ"ש ביזכור לקמן קודם תפילת מוסף של יו"ט. בעבור שאני נודר. טוב אשר לא